

31999L0051

5.6.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 142/22

DYREKTYWA KOMISJI 1999/51/WE**z dnia 26 maja 1999 r.****dostosowująca po raz piąty do postępu technicznego załącznik I do dyrektywy Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (cyna, PCP i kadm)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń przy wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽¹⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 97/64/WE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2a, wprowadzony dyrektywą Rady 89/678/EWG ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej, w szczególności art. 69, 84 i 122 odpowiednio, przewiduje się, że w okresie czterech lat, poczynając od dnia 1 stycznia 1995 r., niektóre przepisy załącznika I do dyrektywy 76/769/EWG nie mają zastosowania do Austrii, Finlandii i Szwecji i zostaną przejrane zgodnie z procedurami ustalonymi w Traktacie WE.
- (2) Niektóre związki cynoorganiczne, w szczególności tributylocyna (TBT), używane jako środki przeciwporostowe, nadal stanowią ryzyko dla środowiska wodnego i zdrowia ludzkiego, łącznie z możliwym zakłócaniem czynności organów dokrewnych; Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) uznała ryzyko stwarzane przez TBT, a Komitet Ochrony Środowiska Morskiego IMO wezwał do globalnego zakazu stosowania związków cynoorganicznych, które działają jako biocydy w systemach przeciwporostowych na statkach, od dnia 1 stycznia 2003 r.; przepisy o TBT zostaną przejrane z uwzględnieniem w całej rozciągłości prac rozwojowych prowadzonych w ramach IMO; zostały opracowane produkty przeciwporostowe pozwalające na kontrolowane uwalnianie TBT i powinny one być stosowane zamiast farb o cząstkach niezwiązanych.

- (3) Wody śródlądowe i Morze Bałtyckie są środowiskami szczególnie wrażliwymi; stosowanie TBT w wodach śródlądowych Wspólnoty powinno być zakazane; jako środek tymczasowy upoważnia się Austrię i Szwecję do utrzymania bardziej surowych przepisów dotyczących stosowania TBT w tych wrażliwych środowiskach.
- (4) Pięciochlorofenol (PCP) stwarza ryzyko dla zdrowia i dla środowiska, pomimo ograniczeń nałożonych przez dyrektywę 76/769/EWG; stosowanie PCP powinno być jeszcze bardziej ograniczone, jednakże niektóre zastosowania PCP są ze względów technicznych nadal niezbędne w odcieczeniach morskich Państwach Członkowskich.
- (5) Uchwała Rady z dnia 25 stycznia 1988 r. wzywa do ogólnej strategii zwalczania zanieczyszczenia środowiska kadmem, włączając w to środki dla ograniczania stosowania kadmu i stymulacji opracowywania jego substytutów; zagrożenia stwarzane przez kadm są oceniane zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 ⁽⁴⁾, a Komisja dokona przeglądu ograniczeń dotyczących kadmu w świetle wyników tej oceny; jako środek tymczasowy Szwecja i Austria, które stosują dalej idące ograniczenia, mogą je utrzymać.
- (6) Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska wydał opinie odnośnie do związków cynoorganicznych i PCP.
- (7) Niniejsza dyrektywa nie narusza legislacji wspólnotowej ustanawiającej minimalne wymagania ochrony pracowników, zawartego w dyrektywie Rady 89/391/EWG ⁽⁵⁾ oraz w poszczególnych dyrektywach na niej opartych, w szczególności w dyrektywie Rady 90/394/EWG ⁽⁶⁾ i dyrektywie Rady 98/24/WE ⁽⁷⁾ o ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym z czynnikami chemicznymi przy pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 24.⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 19.11.1997, str. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 24.⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11.

- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego dyrektyw dotyczących zniesienia barier technicznych w handlu substancjami i preparatami niebezpiecznymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszym dostosowuje się do postępu technicznego załącznik 1 do dyrektywy 76/769/EWG, zgodnie z ustaleniami Załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 29 lutego 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Państwa Członkowskie wdrożą te przepisy, poczynając od dnia 1 września 2000 r. Jednakże Austria, Finlandia i Szwecja mogą wdrożyć te przepisy od dnia 1 stycznia 1999 r., o ile Załącznik nie przewiduje inaczej.

Przyjęte przez Państwa Członkowskie przepisy powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji najważniejsze przepisy prawa krajowego przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 1999 r.

W imieniu Komisji

Martin BANGEMANN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 79/769/EWG, w pkt 21, 23 i 24 wprowadza się następujące zmiany:

1. Punkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Związki cynoorganiczne:

1. Nie mogą być wprowadzane na rynek do stosowania jako substancje i składniki preparatów, jeżeli działają jako biocydy w przeciwporostowej farbie o cząstkach niezwiązanych.
2. Nie mogą być stosowane jako substancje i składniki preparatów, jeżeli działają jako biocydy zapobiegające porastaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta:
  - a) kadłubów:
    - łodzi o całkowitej długości, według definicji ISO 8666, mniejszej niż 25 metrów,
    - statków o dowolnej długości przeznaczonych do eksploatacji głównie na wodach śródlądowych i jeziorach;
  - b) klatek, pływaków, sieci i wszelkich innych urządzeń lub wyposażenia stosowanego do hodowli ryb lub skorupiaków;
  - c) żadnego całkowicie lub częściowo zanurzonego urządzenia lub wyposażenia.

Takie substancje i preparaty:

- mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w opakowaniach o objętości równej 20 litrom lub większej,
- nie mogą być sprzedawane jako ogólnie dostępne, a jedynie dla użytkowników zawodowych.

Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje:

»Nie wolno stosować do łodzi o całkowitej długości mniejszej niż 25 metrów ani do statków o dowolnej długości przeznaczonych do eksploatacji głównie na śródlądowych szlakach wodnych i jeziorach, ani do żadnych urządzeń lub wyposażenia stosowanego w hodowli ryb lub skorupiaków.

Wyłącznie dla użytkowników zawodowych«.

3. Przepisy określone w sekcji 2 lit. a) oraz przepisy o specjalnym etykietowaniu zawarte w sekcji 2 mają zastosowanie do Szwecji i Austrii, począwszy od dnia 1 stycznia 2003 r., i zostaną poddane przeglądowi przez Komisję we współpracy z Państwami Członkowskimi i zaangażowanymi przed tą datą.
4. Nie mogą być używane jako substancje i składniki preparatów przeznaczonych do użycia w obróbce wód przemysłowych.”

2. Punkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23. Pięciochlorofenol (nr CAS 87-86-5) oraz jego sole i estry

Nie mogą być stosowane w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo, w substancjach lub preparatach wprowadzanych do obrotu.

W drodze odstępstwa do dnia 31 grudnia 2008 r. Francja, Irlandia, Portugalia, Hiszpania oraz Zjednoczone Królestwo mogą podjąć decyzję o niestosowaniu tego przepisu w odniesieniu do substancji i preparatów przeznaczonych do zastosowania w instalacjach przemysłowych niedopuszczających do emisji i/lub zrzucania pięciochlorofenolu (PCP) w ilościach większych niż opisane w istniejącym ustawodawstwie:

a) w impregnowaniu drewna.

Jednakże impregnowane drewno nie może być używane:

- wewnątrz budynków, czy to do celów dekoracyjnych, czy też innych, o dowolnym przeznaczeniu (mieszkaniowym, jako miejsce pracy, wypoczynkowym),
- do wytwarzania i ponownej obróbki:
  - i) pojemników przeznaczonych na uprawy;
  - ii) opakowań, które mogą mieć kontakt z surowcami, półproduktami lub produktami gotowymi przeznaczonymi do spożycia przez ludzi i/lub zwierzęta;
  - iii) innych materiałów, które mogą zanieczyszczać produkty, określone w i) oraz ii);

b) w impregnowaniu włókien i wysokowytrzymałych tekstyliów, w żadnym wypadku nie przeznaczonych na odzież lub na wyposażenie dekoracyjne;

c) w drodze specjalnego wyjątku Państwa Członkowskie mogą na podstawie orzekania dla każdego poszczególnego przypadku zezwalać na swoim terytorium na wykonywanie in situ przez wyspecjalizowane firmy naprawcze obróbki drewna i elementów kamiennych zainfekowanych przez grzyb domowy (*Serpula lacrymans*), w budynkach o znaczeniu kulturalnym, artystycznym i historycznym lub w nagłych wypadkach.

W każdym wypadku:

- a) Całkowita zawartość sześciochlorodwubenzoparadioksyny (HCDD) w pięciochlorofenolu stosowanym oddzielnie lub jako składnik preparatów wykorzystywanych w ramach podanych wyżej wyjątków nie może przekraczać dwóch części na milion (ppm);
- b) substancje i preparaty te nie mogą:
- być wprowadzane do obrotu inaczej niż w opakowaniach o pojemności 20 litrów i większej,
  - być sprzedawane jako ogólnie dostępne.

Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny jak następuje: »Przeznaczone wyłącznie do zastosowania przemysłowego i zawodowego.«

Dodatkowo, przepis ten nie ma zastosowania w odniesieniu do odpadów podlegających przepisom dyrektyw 75/42/EWG ⁽¹⁾ i 91/689/EWG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 194 z 25.7.1975, str. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20.”

3. W pkt 24 (kadm) po sekcji 3 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„4. Austria i Szwecja, które wprowadziły już ograniczenia dotyczące kadmu idące dalej niż te, które nakazano w sekcjach 1, 2 i 3, mogą nadal stosować te ograniczenia do dnia 31 grudnia 2002 r. Komisja dokona przeglądu przepisów dotyczących kadmu w załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG przed tą datą, w świetle wyników oceny ryzyka dla kadmu i rozwoju wiedzy oraz technik w odniesieniu do substytutów kadmu.”